

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyně Mgr. Karolínou Tylovou, LL. M. v právní ve věci žalobce **P.H.**, bytem ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■,

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■, jímž byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. d) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) od 14. 9. 2013 snížen invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně na invalidní důchod pro invaliditu 2. stupně.

Žalobce v žalobě namítá, že nesouhlasí s posudkem České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 10. 2013, č. j. LPS/2013/415-NR-UST_CSSZ, na jehož základě bylo napadené rozhodnutí vydáno. Zdůrazňuje, že téměř shodné nálezy a zdravotní problémy má již 7 let a dosud mu byl 3. stupeň invalidity bez problémů přiznáván. Uvádí také, že není schopen nalézt odpovídající zaměstnání, neboť lidé se zdravotním omezením firmy ani podniky nezajímají. Žalobce zdůrazňuje, že vzhledem ke svým zdravotním problémům nebyl schopen soustavně práce ani v chráněné dílně. Žalobce konečně tvrdí, že se výrazně zhoršil jeho psychický stav poté, co mu byl 3. stupeň invalidity změněn na 2., neboť s manželkou, která je také invalidní po snížení stupně invalidity přišli o 5 500 Kč, což je významná ztráta.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto je v takovém případě rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve věci navrhl provést

důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce byl poživitelem plného invalidního důchodu od 4. 8. 2007 pro ischemickou chorobu srdeční. V roce 2010 se plná invalidita změnila na invaliditu 3. stupně, která byla ponechána i při poslední kontrolní lékařské prohlídce v srpnu 2012.

Dne 8. 7. 2013 byla u žalobce provedena posudkovou lékařkou příslušné Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) kontrolní prohlídka. Zdravotní stav byl posouzen v přítomnosti žalobce. Podle posudku o invaliditě ze dne 8. 7. 2013 je žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se již nejedná o invaliditu 3. stupně, ale o invaliditu 2. stupně, neboť pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce z nejvýznamnějšího dopadu na pokles pracovní schopnosti je dle posudku ischemická choroba srdeční (zdravotní postižení uvedené v kapitole IX. oddílu, A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.), pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 50 %.

S ohledem na závěry zmíněného posudku OSSZ vydala žalovaná dne 2. 8. 2013 podle § 56 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění rozhodnutí, kterým žalobci od 14. 9. 2013 snížila invalidní důchod z důvodu snížení invalidity 3. stupně na invaliditu 2. stupně, přičemž invalidní důchod činí 7 835 Kč měsíčně. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí pak žalovaná poukázala na závěry posudku OSSZ ze dne 8. 7. 2013, podle něhož poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 50 %.

Proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal námitky, ve kterých popisoval své zdravotní problémy. Uváděl, že má potíže s dýcháním, tlačí jej na hrudí a to po jakékoliv sebemenší zátěži. Kdykoliv se jeho zdravotní potíže projeví, musí odpočívat, což podle jeho názoru nebylo v posudkovém hodnocení zohledněno. Skutečnost, že v minulém roce neměl žádné kolapsové stavy, je výsledkem toho, že při sebemenším zhoršení zdravotního stavu odpočívá a řádně dodržuje léčebné postupy stanovené lékařem.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen posudkovou lékařkou žalované dne 1. 10. 2013. Nález posudkové lékařky žalované byl shodný se závěrem lékařky příslušné OSSZ, tj. že zdravotní stav žalobce odpovídá invaliditě 2. stupně, neboť pracovní schopnost žalobce z důvodu zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla nejméně o 50 %.

Ze závěru tohoto lékařského posudku žalovaná potom vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v prvním stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu žalobce zjistila, že se u něj nejedná o invaliditu 3. stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla jen o 50 % a jedná se tak o invaliditu 2. stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené

v kapitole IX., oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., u kterého je stanovena míra poklesu schopnosti poklesu 20 – 40 %. Uvedenému zařazení odpovídá postižení srdce a oběhové soustavy – postižení srdeční – chronické srdeční selhání – s lehkým poklesem výkonnosti. Pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven na horní hranici uvedeného rozmezí ve výši 40 %. Vzhledem k vlivu postižení na schopnost využívat dosavadní vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %. Žalovaná zdůraznila, že se nejedná o středně těžký pokles výkonnosti, neboť nebyla potvrzena středně těžká systolická ani diastolická funkce levé komory. Zmínila, že žalobce se také léčí pro psychické potíže, jedná se o středně těžké funkční postižení u neurotické a psychosomatické poruchy. U žalobce nejsou těžce narušeny společenské funkce ani výkon většiny denních aktivit, proto nelze pro psychické funkční postižení přiznat invaliditu 3. stupně.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska námitek žalobce, které se týkaly především nesprávného posouzení jeho zdravotního stavu, přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o změně nároku na invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu 1. stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu 2. stupně a c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu 3. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Jestliže se změnila skutečnost rozhodné pro výši důchodu, nebo pro nárok na jeho výplatu, je zde dán důvod pro změnu rozhodnutí o důchodu. Pokud dojde ke snížení stupně invalidity, je to důvodem pro snížení důchodu ve smyslu § 56 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění.

Protože se námitky žalobce soustředily do správného zjištění stupně invalidity, soud doplnil posouzení zdravotního stavu žalobce posudkem PK MPSV pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

Z protokolu o jednání PK MPSV ze dne 27. 5. 2014 vyplynulo, že PK MPSV jednala v příslušném složení za účasti odborného lékaře z oboru kardiologie, žalobce byl při jednání přítomen a odborným lékařem vyšetřen. Také PK MPSV dospěla k závěru, že rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stabilizovaná ischemická choroba srdeční. Dle PK MPSV se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009, míra poklesu pracovní schopnosti činí 40 %. V posudku je uvedeno, že PK MPSV s ohledem na další komorbidity, které nebyly

posudkově z funkčního hlediska tak významné, použila § 3 odst. 1 citované vyhlášky a zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce o 10 %. Celkový pokles pracovní schopnosti žalobce tak činí 50 %. PK MPSV tak došla k posudkovému závěru, že u posuzovaného z kardiologického hlediska došlo ke stabilizaci zdravotního stavu, který je doprovázen zvýšenou psychickou nadstavbou. PK MPSV uzavřela, že žalobce od 16. 4. 2014 pracuje jako přípravař servisu Plus s. r. o. SP Liberec, a že je nadále schopen fyzicky a psychicky nenáročné dělnické práce v příznivých klimatických podmínkách, jako v současné době vykonává.

S posudkovými závěry žalobce při ústním jednání soudu nesouhlasil. Zdůrazňoval, že jeho potíže jsou stále stejné, špatně se mu dýchá, často užívá Nitromin. Uváděl, že pracuje 4 hodiny denně, ale v době v létě si bere dovolenou z důvodů vysokých teplot. Jeho stav je stabilizovaný, neboť dodržoval pokyny lékařů a snažil se nenamáhat. K dotazu soudu ani jeden z účastníků nenavrhoval doplnit soudem provedené dokazování.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru kardiologie, neboť žalobce uváděl hlavně subjektivní potíže kardiologického charakteru. Žalobce byl při jednání PK MSPV dne 27. 5. 2014 přítomen a odborným lékařem z oboru kardiologie přímo vyšetřen. Soud ověřil, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu žalobce dostatek podkladů, vycházela nejen z posudkového spisu OSSZ a zdravotní dokumentace obvodní lékařky MUDr. V., ale měla k dispozici i všechny odborné nálezy, které žalobce přiložil k žalobě, i lékařský nález psychiatrický MUDr. H.V. ze dne 20. 5. 2014, který žalobce přinesl k jednání posudkové komise.

PK MPSV přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, a to ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované, totiž stabilizovanou ischemickou chorobu srdeční. PK MPSV proto zdravotní postižení žalobce hodnotila dle kapitoly IX, oddílu A, položky 1b a zvolila horní hranici 40 % míry poklesu pracovní schopnosti žalobce. Další zdravotní postižení žalobce psychického rázu PK MPSV zhodnotila tak, že zvyšují pokles pracovní schopnosti žalobce o dalších 10 %, jak umožňuje § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Takové odůvodnění považuje soud za postačující a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobce, má za to, že uvedeným posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného poklesu pracovní schopnosti o 50 %.

Soud proto dospěl k závěru, že v souzeném případě byl zákonný způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobce o 50 %. Žalobce tedy v době vydání napadeného rozhodnutí nebyl ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění invalidní

pro invaliditu 3. stupně. Žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobce je invalidní pro invaliditu 2. stupně, a v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení rozhodla, že nebyl důvod pro vyhovění námitkám žalobce, námitky žalobce zamítla a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Soud nijak nezpochybňuje skutečnost, že žalobce trpí onemocněním, se kterým jsou spojena velká omezení a obtíže v jeho každodenním životě. Tento závěr soudu vyplývá z posudku PK MPSV i ostatních posuzujících lékařů, neboť všichni se, jak bylo již uvedeno výše, shodli na tom, že se v případě žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Tento dlouhodobě nepříznivý stav žalobce však nebyl při objektivním posouzení takové povahy, aby v tuto chvíli a především za daných zákonných podmínek zvrátil závěr o tom, že žalobce již nesplňuje zákonné podmínky pro invaliditu 3. stupně, nýbrž jen 2. stupně.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Liberci dne 22. července 2014

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně